

บทที่ 4

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ในการศึกษาเรื่องการใช้คำและสำนวนในสมัยสุโขทัย พอจะสรุปผลให้ดังนี้

4.1 ในค้านการใช้คำ ให้ศึกษาการใช้คำในหมวดคำทั่ง ๆ บางหมวดคันธ์

4.1.1 คำลักษณะ

4.1.1.1 ตำแหน่งของคำลักษณะ คำลักษณะในสมัยสุโขทัย อาจปรากฏในตำแหน่งทาง ๆ ดังนี้คือ ปรากฏช่างหลังคำจำนวน ปรากฏช่างหน้าคำ หนึ่ง ปรากฏช่างหน้าคำบอกกำหนดเลียงหรือ ปรากฏช่างหน้าคำกริยาอกรรมยอย ปรากฏช่างหน้าคำนามหรือนามวุลี และปรากฏรวมกับคำกริยา

4.1.1.2 ประเภทของคำลักษณะ คำลักษณะในสมัยสุโขทัย อาจแบ่งเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 2 ประเภท คือ คำลักษณะสามัญ และคำลักษณะบอกหมวดหมู่ คำลักษณะทั้ง 2 ประเภทนี้มีที่ทางกับปัจจุบัน คือ คำลักษณะบทางคำในสมัยสุโขทัยใช้กับคำนามทั่ง ๆ ไม่มากกว่าปัจจุบัน คำลักษณะบทางคำในสมัยสุโขทัยใช้กับคำนามคนละคำกับปัจจุบัน และคำลักษณะบทางคำมีใช้เฉพาะในภาษาสมัยสุโขทัยเท่านั้น

4.1.2 คำสรรพนาม แบ่งออกเป็น 3 บุรุษ คือ สรรพนามบุรุษที่ 1 สรรพนามบุรุษที่ 2 และสรรพนามบุรุษที่ 3 ส่วนพจน์มี 3 พจน์ ไกแก่ เอกพจน์ ทวิพจน์ และพหุพจน์ คำสรรพนามทวิพจน์ จะมีอยู่ในสรรพนามบุรุษที่ 3 เท่านั้น

4.1.3 คำนำหน้าชื่อ แบ่งออกเป็น 4 ประเภท ไกแก่ คำนำหน้าชื่อที่แสดง ยกศักดิ์เจ้ายา คำนำหน้าชื่อที่แสดงสมมศักดิ์ คำนำหน้าชื่อที่แสดงบรรดาศักดิ์ชั้นนาง และคำนำหน้าชื่อคนสามัญ

4.1.4 คำปฏิเสธ ปราက្សในคำແແນ່ດົງດັບອໍານຸຂາງຫຼາກວິຍາ ແລະອຸ້ນຫາງ
ຫລັງຫຼາກວິຍາ คำปฏิเสธທັງ 2 ປະເທດນີ້ ອາຈປຣາກ្សທີ່ລະຄໍາ ສໍ່ວິປຣາກ្សເປັນກຸ່ມຄໍາກີ່ໄດ້

4.1.5 ກຳນົບພບທ ແມ່ນອອກເປັນ 2 ປະເທດ ຕື່ອ ກຳນົບພບທຄ່າເຕີຍາ ແລະກຳນົບພບທ
2 ຄໍາເຮືອງກັນ ກຳນົບພບທບາງຄໍານີ້ຈຸບັນຢັງຄົງມີໃຫ້ອູ້ ແຕກາຣໃຫ້ແຕກຕາງກັນ ແລະກຳນົບພບທ
ບາງຄໍາ ປັຈຸບັນໄນ້ມີໃໝ່ ຄົງນີ້ໃຫ້ເນັພາໃນສມັບສຸໂຂ້ຫັ້ນເທົ່ານັ້ນ

4.2 ການໃຊ້ຄໍາເພື່ອອາກມາຕາກາງ ໄກແກຄໍານົບອາກວເລາ ດຳນອກຮະຍະຫາງ ດຳນອກນໍາໜັກ
ແລະດຳນອກມາທຣາເຈີນ

4.3 ການໃຊ້ກໍ່າຂອນ ກໍ່າຂອນໃນສມັບສຸໂຂ້ຫັ້ນໃຫ້ກຳນົບປັຈຸບັນ ດັ່ງນີ້

4.3.1 ໃນສມັບສຸໂຂ້ຫັ້ນໃຫ້ເປັນກໍ່າຂອນ ແກປັຈຸບັນໃຫ້ເປັນຄໍາເຕີຍາ

4.3.2 ໃນສມັບສຸໂຂ້ຫັ້ນແລະປັຈຸບັນໃຫ້ເປັນກໍ່າຂອນທັງໝູ ແກວິ່ຫຼອນຕາງກັນ

4.4 ຄວາມໝາຍແລະການໃຊ້ກຳນົບກໍາ ມີຂໍອແຕກຕາງກົນປັຈຸບັນດັ່ງນີ້

4.4.1 ຄໍາທີ່ມີຽບແໜ່ອນກັນປັຈຸບັນ ແຕ່ຕາງຄວາມໝາຍກັນ

4.4.2 ຄໍາທີ່ມີຽບກຳນົບປັຈຸບັນແຕກວານໝາຍແໜ່ອນກັນທີ່ວິວຄລ້າຍຄລຶງກັນ

4.4.3 ຄໍາທີ່ມີຽບແໜ່ອນກັນ ຄວາມໝາຍແໜ່ອນກັນ ແຕ່ໃຫ້ກຳນົບກັນ

4.4.4 ຄໍາທີ່ໃຫ້ເນັພາໃນສມັບສຸໂຂ້ຫັ້ນເທົ່ານັ້ນ

4.5 ສໍານວນ ສໍານວນໃນສມັບສຸໂຂ້ຫັ້ນ ແມ່ນອອກເປັນ 4 ປະເທດ ດັ່ງນີ້

4.5.1 ສໍານວນໃນສມັບສຸໂຂ້ຫັ້ນທີ່ປັຈຸບັນຢັງຄົງມີໃຫ້ອູ້ໃນຄວາມໝາຍເຕີຍກັນ ແຕ່ໂຍ
ຄໍາຕາງກົນເລັກນ້ອຍ

4.5.2 ສໍານວນໃນສມັບສຸໂຂ້ຫັ້ນທີ່ຢັງຄົງມີໃຫ້ອູ້ໃນກາໝາລື່ນຕາງ ຈ ປັຈຸບັນ

4.5.3 ສໍານວນເນັພາທີ່ໃຫ້ອູ້ໃນສມັບສຸໂຂ້ຫັ້ນເທົ່ານັ້ນ

4.5.4 ສໍານວນແປລຈາກກາໝາລື່

4.5.5 ສໍານວນເບີຢືນເທື່ນ

ขอเสนอแนะ

ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้ศึกษาเฉพาะการใช้คำและสำนวนในสมัยสุโขทัยเท่านั้น ผู้เขียนเห็นว่ายังมีเรื่องอื่น ๆ ที่นำเสนอในยุคต่อมาในเรื่องของศึกษาในเรื่องของภาษาไทยไม่นำไปศึกษาทอดังนี้

1. วิเคราะห์โครงสร้างของภาษาในสมัยสุโขทัย ซึ่งอาจจะวิเคราะห์เพียงส่วนใดส่วนหนึ่ง เช่น โครงสร้างของนามวត្ថិ หรือโครงสร้างของประโยค หรืออาจจะพิจารณา โครงสร้างของภาษาสมัยสุโขทัยทั้งระบบเลยก็ได้

2. ศึกษาเปรียบเทียบการใช้ภาษา 3 สมัย คือ สุโขทัย อยุธยา และรัตนโกสินทร์ หรือจะเปรียบเทียบเฉพาะเรื่องหนึ่งเรื่องใดให้ละเอียดลึกซึ้งไป เช่น เปรียบเทียบเรื่อง การใช้คำลักษณะนام หรือคำสรรพนาม เป็นต้น

3. รวบรวมศัพท์เฉพาะที่ใช้ในภาษาสมัยสุโขทัยหรือสมัยอื่น ๆ เป็นทำนองพจนานุกรมโบราณลักษณะ.

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**